

IVAN MILOŠ, doktor veterinarske medicine. Rođen u Kovinu 1976. godine. Oženjen, otac Stefanu i Nikoli. Tokom dvanaestogodišnje radne karijere uspešno sam radio na nekoliko radnih mesta, počev od veterinarske ambulante, kao terenski veterinar, preko rukovodioca stočarstva na poljoprivrednom dobru i osnivanja sopstvene farme goveda, do mesta direktora veterinarske stanice.

Hobi

Sa ponosom ističem da su mi konji velika strast i hobi. Posedujem lipicanere koje koristim za jahanje i prezanje, sa njima učestvujem na lokalnim i regionalnim smotrama paradnih zaprega u Južnom Banatu. Spadam u red vrlo retkih sudija zaprega u Srbiji.

Poezija

Poezija je jedna od stvari koji mi čine smisao životu. Tokom srednjoškolskog obrazovanja bio sam redovan učesnik takmičenja recitatora, opštinskog, regionalnog i republičkog nivoa. Pisanjem poezije sam počeo da se bavim u srednjoj školi, pesme sam objavljivao u nekoliko časopisa, govorio ih na druženjima pesnika, poklanjao prijateljima, ali nikad ih nisam zvanično objavio u zbirci. Autor sam pedesetak pesama.

LJUBI DO KRVI

Ljubi me, ljubi do krvi,
nek' mi se telo slomi
i svaka kost smrvi
od žara i slasti.
ljubi me, ljubi do krvi
iako nisam ni poslednji ni prvi
što spoznaje čar ljubljene žene.
I dok stojim pred tobom neprirodno hladan,
k'o odvaljen od ledene stene,
uzalud pokušavam da sakrijem
buru strasti što izbija iz mene.
ljubi me, ljubi do krvi,
popi svu žudnju sa usana mojih,
nek' svet nestane, nek' nestanu svi
ovih noći modrih;
sagradiću ti svet novi
samo za tebe i mene
i naše snove.
ljubi me, ljubi do krvi
istopi se na usnama mojim,
i k'o morska pena na ledene hridi
na mene se obruši i svali,
ustrepti preda mnom sva čedna i vrela

daruj mi nežnost slatkog ti tela,
a onda i pred Boga staću i svu njegovu silu,
ako treba, da sačuvam i branim
tebe, moju dragu, jedinu, milu.

ŽELJE

I kad otvrdne srce
I kad zaneme redom čula,
Biće još mnogo slododnih ptica,
Biće još mnogo neznanih čuda,
Al' ni jedno čudo ko tvoje oči.
K'o tvoja ljubav,
Ne ume da osvetli noći.
Da odagna strah.
Kad iskopni snaga,
Kad ponestanu želje i strasti,
Hteo bih da i tad budeš samnom
Kao blago sveg mog blaga,
Kao želja što je sad ne znam kasti.

Kraj

Skinuću za svagda oklop i sjajni štit.
Mom vojevanju, konačno, dočeka sam kraj.
Za tebe me, kao sidro, veže božanska nit,
Za tebe živim i umreću, znaj.
Baciću, zauvek, koplje i mač u prašinu,
Zameniću ukus krvi i strašnu buku
Za tvoje slatke usne i tišinu,
Da svakog dana milujem tvoju ruku,
I gledam samo tvoje oko, toplo, sjajno,
Da svako jutro dočekaš na grudima mojim,
Da ostvarimo naše snove, što ih snivamo tajno
I da se srećan, kraj tebe, zahvalan Bogu upokojim.
Blaženstvo mi nikad nije bilo bliže
I sreću kraj tebe tako lako nađoh,
I poljubac slatki za slađim se beksrajno niže
Od dana kad, blagosiljan, kraj tebe stadoh.
Proći će, znam, posle nas još mnogi vekovi,
Istrunuće nam i kosti u grobu,
A ovde će još uvek duvati isti ovi vetrovi
I naša ljubav, trajaće, kao zvezda što gori na nebu...
Klečim pred tobom sa srcem na dlanu,
S čežnjom u oku, a u duši radost,
Trebaš mi zauvek, ko sunce danu,
Da neznamo za tugu, da zaboravimo žalost.
Proći će kroz nas strasti, kao pena,
U oku će se pomešati boje,
Ali bićeš zauvek samo moja, medena,

A ja samo tvoj – dok se godine broje.
Proći će mladost i snaga sa njom,
Glas će postati slab i tih,
Ali sačinimo za nas topli dom,
Pun ljubavi, nežnosti, ko u pesmi stih.
Budi moja, ko što sam i ja tvoj,
Da zajedno kroz život nađemo radosti nove.
Čak je i nebo htelo ovaj božanski spoj,
Zato i molim – daj mi ruku! Ispuni nam snove!
Tako mi lako ispunjavaš snove,
Kraj tebe zaboravih i tuge i boli,
Prestaše crne misli da se roje,
I srce za ljubav Bogu da se moli.
Kraj tebe sam srećan i imam sve
-Ljubav i radost da me greju,
Tvoje divne oči, ruke tvoje mekane,
I usne što se tako slatko smeju.

Hvala ti Bože što je stvorio
I njeno srce u moje ruke što si metno,
Uz nju me više tuga ne mori,
Kraj nje proživim moj život srećno.

Dobro jutro i NAMA kojima će isključiti struju zbog
duga od deset hiljada,
NAMA koji će umesto doručka ovog jutra deci
poslužiti samo osmeh,
NAMA koji razvlačimo dvadeset hiljada na trideset
dana,
NAMA koji smislimo,
NAMA koji pamtimo,
NAMA čije diplome samo vise po zidovima,
NAMA koji smo verni idejama i idealima,
NAMA koji smo ućutali jer smo se uplašili da ne
izgubimo ono što već nemamo.
Dobro jutro NAMA koji nismo NJIH na vreme
shvatili ozbiljno,
Srdačno Dobro jutro najpre VAMA, jer je vama
svanulo odavno, čim ste postali nešto.
Svima ostalima će svanuti tek kad NAMA padne
mrak na oči...